

РЕШЕНИЕ

№ 5580

гр. София, 19.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 16.01.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Петя Кръстева, като разгледа дело номер **7063** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.49, ал.2 от Закона за кадастъра и имотния регистър във вр. с чл.145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на С. С. Б. против заповед № РД-18-27/03.04.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта на заповедта, отнасяща се до обекти с идентификатори 68134.1505.2365 и 68134.1505.2366. След указания с молба от 30.10.2012г. жалбоподателят е заявил изрично, че поддържа неподписаната жалба. Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва последната като неоснователна.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Производството по издаване на оспорения акт е образувано със заповед № РД-16-35/05.09.2008г. на изпълнителния директор на АГКК, издадена на основание чл.35, ал.1 ЗКИР, публикувана в Неофициалния раздел на Държавен вестник (ДВ) бр.83/23.09.2009г. Не се установи по делото жалбоподателят да е изпълнил задължението си, посочено в т.3 от тази заповед да означи на свои разноски границите в съответствие с документите си за собственост в 30-дневния срок от тази публикация, както и да е представил тези документи в този етап или по-късно в производството пред административния орган. С жалбата са представени решение № 524/14.10.2010г. на Общинска служба по земеделие П. (ОСЗ), влязло в сила на 17.11.2011г., и

удостоверение № 000010/15.01.2004г. за наследници на С. Б. В., между които е жалбоподателят. С решението на ОСЗ е възстановено правото на собственост на наследниците на С. Б. З. върху имот пл. № 98098 по помощния план по чл.13 от Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ППЗСПЗЗ), находящ се в м. С. в строителните граници на Г.. Не се установява, нито се твърди така възстановеният имот да е бил нанесен в одобрен кадастрален план за местността.

Изработените кадастрална карта и регистри (ККР) са приети с протокол № КД-10-14-45/09.09.2010г., приложен в преписката, което е обявено в ДВ бр.31/15.04.2011г. Не се установява, нито се твърди жалбоподателят да е упражнил правото си на възражение в този етап на производството.

С процесната заповед, публикувана в ДВ бр.35/08.05.2012г., са одобрени ККР за части от С. и Г., район «Искър» на Столична община.

По делото е прието заключение на съдебно-техническа експертиза, което съдът в настоящия състав възприема като обективно, компетентно и неоспорено от страните. Установява се от заключението, че графическото изображение на имот със стар пл. №98098 по помощния план е послужило, за да бъде определено каква площ от имота може да бъде възстановена по ЗСПЗЗ, тъй като имотът - нива, находяща се в м. "С.", към момента на решението на ОСЗ попада в строителните граници на м. "Д. 2 част" (в регулация). Поради

това е издадено Удостоверение № 15/06.02.2006г. по чл.13 от ППЗСПЗЗ, представено по делото. Нанесените в картата имоти с идентификатори 68134.1505.2365 и 68134.1505.2366 не отговарят на фактическото положение на място, тъй като няма материализирани граници. Имотите са отразени с конфигурацията от предходен план, действащ до влизане на кадастралната карта в сила. При извършена от вещото лице справка в архива на „Софийски кадастър”, имот по кадастрална карта с идентификатор 1506.2365 е имот с пл. № 159 с площ 135385 кв. м, записан на „ДОН-95" и н-ци на Д. Г. В. и М. с реш. № 231/2006г. на ОСЗ. Имот с идентификатор 1506.2366 е без пл. №. На лист 12 по делото в удостоверението по чл.13 от ППЗСПЗЗ е записано, че съгласно помощен план съществува имот 98098 и в регистъра е записан на името на С. Б. З..

Вещото лице не може да отговори, на място дали са били означени границите на имота, описан в жалбата. По делото няма приложен протокол от трасиране границите от правоспособно лице. Има представен трасировъчен карнет за имот по помощен план 98098 на лист 6 по делото. От направения оглед на място вещото лице установила, че точките по карнета на л.6 са били отложени на терена, маркирани с дървени колчета с червена боя. Но на място не съществуват материализирани огради, между имот с идентификатор 68134.1505.2365 и 68134.1505.2366 или други такива.

Имотът не попада в обхвата на по-ранни кадастрални планове, или на карти, създадени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ. Той е възстановен по реда на ЗСПЗЗ, но не е съставлявал имот от одобрен такъв план. Имотът попада в обхвата на регулационен план. Възстановеният имот съгласно решението на ОСЗ, ваповед № 1536/29.11.2005г. на кмета на р-н „Искър”, скицата от помощен план е установено, че попада в обхвата на регулационен план, одобрен по реда на отменения З., но не съставлява имот по регулация. Към момента на приемане на кадастралната карта, а и преди това, имотът не е бил попълван в кадастрален или регулационен план. Как се нанася имот по помощен план с № 98098 спрямо действащ кадастрален и

регулационен план на м. "Д. 2 част" преди приемането на кадастралната карта е показано в скица - Приложение №1 към заключението.

Същият имот по т.7 не съставлява имот по регулация, а само попада в регулация - в УПИ 11-159, кв.8.Той е разположен върху имоти с идентификатори 68134.1505.2365, 68134.1505.2366 и 68134.1505.2473. В кадастралния регистър за имот с идентификатор 68134.1505.2366 е записано [фирма]; за имот с идентификатор 68134.1505.2365 е записана СО р-н Искър; за имот с идентификатор 68134.1505.2473 няма данни, но това е улица.

Кадастралната карта се одобрява със заповед на изпълнителния директор на АГКК по реда на [чл. 49, ал. 1 ЗКИР](#) и отразява фактическото състояние на имотите към момента на заснемането им с оглед поставените на място трайни знаци за материализиране на границите им, както и данните от предходните кадастрални и други планове и документите за собственост, представени при откриване на производството пред административния орган. Този административен акт няма конститутивно действие, а констативно, т. е., не създава права на собственост, а отразява актуални такива, поради което е предвидена в [чл. 53 ЗКИР](#) възможност за последващо изменение на ККР при евентуална промяна или установени неточности. По своята същност КК представлява геодезична снимка на съществуващите на място обекти, която изпълнителят изготвя съобразно достъпните за него източници на информация. Последните се взимат предвид по реда на изброяването им в чл.14, ал.1 от Наредба № 3/28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на КК и КР (Наредбата, редакция от ДВ бр83/2011г.). В случая не се установи съществуването на означения по т.1 от реда на приоритетите. От показанията на двамата свидетели, изслушани по делото, се установява, че на място са били поставени колчета през пролетта на 2010г., което на първо място е значително след срока, определен в заповедта, с която е образувано производството по създаване на КК и КР за процесната територия. Второ, няма данни това означаване да е извършено по установения за това ред; трето, решението за възстановяване на собствеността върху имот 98098 е постановено значително по-късно - на 14.10.2010г. Ето защо, правилно е приложена т.3 на чл.14, ал.1 от Наредбата, като имотите на място са били отразени в съответствие със съществуващ кадастрален план. Не представлява източник на данни за създаване на ККР помощният план, създаден по реда на чл.13а ППЗСПЗЗ. Такива са само картите, създадени по реда на ЗСПЗЗ (чл.14, ал.1, т.3 от Наредбата), каквато карта помощният план не представлява. Той съдържа данни за бивши имоти, несъществуващи понастоящем, и поради това не може да предостави данни за актуалното състояние на територията, чиято геодезична снимка към момента на създаването ѝ представлява КК. Ето защо, помощният план не е сред посочените в чл.14, ал.1 от Наредбата източници и фактът на непредаването му от районната служба на АГКК е ирелевантен, за което обстоятелство бяха ангажирани доказателства.

Предвид изложеното и като прецени изцяло законосъобразността на оспорения акт на основание чл.168, ал.1 АПК, съдът в настоящия състав намира, че заповедта е издадена от компетентен орган и в установената форма; при това не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, заповедта е в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. С оглед изхода на спора, разноските по делото остават за жалбоподателя така, както са направени и следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя в размер на 150 лв. на

основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. С. Б., с ЕГН [ЕГН], против заповед № РД-18-27/03.04.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър, в частта на заповедта, отнасяща се до обекти с идентификатори 68134.1505.2365 и 68134.1505.2366.

ОСЪЖДА С. С. Б., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенцията по геодезия, картография и кадастър сумата 150 (сто и петдесет) лева – разноси по делото.

Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния касационен съд.

Съдия: